

mig ved at se, at dette Lovforslag er kommet frem og nu har Udsigt til at blive vedtaget i den foreliggende Skikkelse. Det er sideordnet med et andet Lovforslag, om hvilket der ganske vist ikke straks var fuld Samstemning, men som vi dog lykkeligt fik ført gennem Rigsdagen, nemlig Lovforslaget om Naturfredning. Disse to Lovforslag supplerer hinanden og er begge af meget stor Værdi, synes det mig, for vort Folk og Land.

Jeg vil gerne tilføje til det, jeg her har sagt, at den Omstændighed, at det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen), der var Ordfører for Sagen, da den sidst forelaa her i Folketinget, netop kunde blive valgt til Ordfører for det om denne Sag nedsatte Udvalg, skønt han, som han selv bemærkede, ikke hørte til Flertallet indenfor Udvalget, vidnede om, at man ved Sagens Behandling helt kunde se bort fra alle politiske Hensyn og vælge en Ordfører, der udtalte de Tanker, som var fælles for samtlige Medlemmer af Udvalget. Naar nu Landstinget enstemmigt har vedtaget det foreliggende Lovforslag, hvori der er foretaget nogle Smaaændringer i Folketingets Affattelse, og hvori Rammen maaske i nogen Grad er blevet indsnævret, er dette et Vidnesbyrd om, at man i det andet Ting har set paa Sagen paa samme Maade som vi her nede. Vi staar saaledes overfor det Tilfælde at kunne vedtage et Lovforslag, om hvilket der har været en ualmindelig Enstemmighed baade i Folketinget og Landstinget. Jeg skal derfor, da jeg ogsaa havde den Ære at beskæftige mig med Sagen, sidst da den forelaa her, med stor Tilfredshed paapege, at vi her er kommet ind paa en Lovgivning, som har stor Betydning for vort Folk og vort Lands Fremtid. De æstetiske Værdier spiller en større Rolle, end man ofte er tilbøjelig til at tro her, hvor vi væsentligst beskæftiger os med økonomiske Anliggender. Jeg skal ud fra denne Synsmaade anbefale Lovforslaget til Gennemførelse uden Udvalgs Nedsættelse.

Sporon-Fiedler: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til uændret Vedtagelse i den Skikkelse, hvori det foreligger oversendt fra Landstinget. Jeg er enig med det ærede Medlem fra Vinderup (Moltesen) i, at de Ændringer, der er foretagne i Landstinget, i ingen Henseende forandrer Lovforslagets Kærne. I visse Retninger kan de siges at være Forbedringer, idet der ved dem er taget noget mere Hensyn til Ejerne og noget mere Hensyn til Statskassen end i

det oprindelige Lovforslag. Jeg kan derfor tiltræde den Tanke, der er udtalt af de foregaaende Talere, at vi vedtager dette Lovforslag uden Udvalgsbehandling.

Hermed sluttede Forhandlingene.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Dag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.

(Lovforslaget, som vedtaget af Landstinget, findes i Tillæg C. Sp. 407).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Jensen-Sønderup: Spørgsmaalet om Regler for den mellemkommunale Beskatning er et gammelt Spørgsmaal. Man naaede til Løsning af Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning ved de Forhandlinger, der førte til Loven af 15. Maj 1903 om Ændringer i og Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning samt om Statstilskud til Kommunerne. At man paa det Tidspunkt kunde naa til at faa i alt Fald en delvis Løsning af et gammelt Spørgsmaal, hang i ikke ringe Grad sammen med, at vi samtidig fik en Lov om Indkomst- og Formueskat til Staten og derfor havde det fornødne Grundlag for ogsaa at kunne gaa til Bestemmelser paa den mellemkommunale Beskatnings Omraade. Idet man i Loven om Ændringer i de gamle Regler for den kommunale Beskatning, som for den personlige Kommuneskats Vedkommende kun var en Formue- og Lejlighedsskat, ved at indsætte en Bestemmelse om, at de Indtægtsbeløb, som blev lagt til Grund ved Ansættelsen til Statskat, tillige skulde lægges til Grund ved Ansættelsen til Kommuneskat, fik man nemlig det fornødne Grundlag for i det hele at kunne løse Spørgsmaalet om den mellemkommunale Beskatning. Den Løsning, man i 1903 naaede til, gik ud paa, at den mellemkommunale Beskatning ikke alene skulde hedde, men ogsaa være en Erhvervsskat i strengeste Forstand, altsaa saaledes at forstaa, at den, som driver